

«جغد» ترسناک اردنی علیه دولتی های فاسد

دومین ساخته سینمایی زید ابوحمدان به نام «جغد» که به‌تازگی در لوکیشن‌های مختلف این کشور عربی جلوی دوربین رفته، قرار است رقابتی تنگاتنگ با بلاک‌باسترهای آمریکایی و فرانسوی داشته باشد که به‌دنبال کسب دست‌بالا در جدول گیشه نمایش سینماهای این کشور هستند.

جغد با حال‌وهوای اجتماعی و دلهره‌آور خود، نقی به دنیای زیرزمینی کشورهای عرب می‌زند تا به دفاع از حقوق از دست رفته زنان جامعه عرب بپردازد. راکین سعد نقش شخصیت اصلی این درام پرشت را به عهده دارد. او بعد از بازی در فیلم‌های موفق و تحسین‌شده‌ای همچون «قاتل غزه» و «مدرسه‌الروای برای دخترها» شهرت‌فرآوانی در اردن و بقیه کشورهای عرب‌زبان خاورمیانه و حوزه خلیج فارس پیدا کرده و ابوحمدان امیدوار است حضور او در نقش محوری فیلمش، کمک کند تا جغد در سطح وسیع‌تری در کل منطقه دیده‌شود.

ابوحمدان از کار جدیدش به عنوان یک درام پرخرج و گران‌قیمت دلهره‌آور نام می‌برد که داستان آن بهانه‌ای است تا نگاهی انتقادآمیز به سیاست‌های غلط و ارتجاعی رهبران تعدادی از کشورهای عرب داشته باشد که ثروت ملی کشورهای خود را به‌جای عمران و آبادی و سعادت ملت‌های منطقه، حیف و میل کرده و برای خود یک زندگی اشرافی دست و پا کرده‌اند.

در داستان جغد، دنیای زیرزمینی زنانی به نمایش گذاشته می‌شود که احساس می‌کنند بی‌چاقوکشی می‌توانند حقوق پایمال شده خود را از جامعه پس بگیرند. شخصیت اصلی فیلم که در کودکی یتیم شده، حالا در بزرگسالی به دنبال آن است که حق خود را در سطح کوچه و خیابان بگیرد، اما جامعه مردسالار اردن اجازه و امکان چنین چیزی را به این زن و دوستان همفکرش نمی‌دهد و همچون سدی بزرگ در مقابل آنها ایستادگی می‌کند. خط اصلی داستان فیلم، به مقابله دو طرف برای کسب موفقیت می‌پردازد.

رسانه‌های محلی از ابوحمدان به‌عنوان یک فیلمساز تازه‌نفس و خلاق نام می‌برند که دوربینش را به دل جامعه و کوچه و بازار کشورهایی که با نوع داستان‌هایی که انتخاب می‌کند، مسیری خلاف مسیر سیاست‌های رسمی حکومتی در پیش گرفته است. آنها همچنین به آشنایی کامل او به فرهنگ عمومی و کوچه و خیابان اردن اشاره کرده و آن را رمز موفقیت اولین ساخته سینمایی‌اش «دختران عبدالرحمان» می‌دانند. این فیلمساز در مصاحبه‌ای گفته وظیفه اجتماعی خود می‌داند که راوی داستان‌های توده مردم در مقابل تبلیغات رسمی و پروپاگاندايي دولتی باشد.

این فیلمساز جوان در رابطه با کار جدیدش می‌گوید: «سینما در خاورمیانه تنها برای سرگرمی و وقت‌گذرانی تماشاگران نیست. فیلم‌هایی که ما در کشورهای خود می‌سازیم، در کنار عنصر سرگرمی حتما باید حرفی برای گفتن داشته باشند و انعکاسی از شرایط روز جامعه و مسائل و مشکلات آن باشند. به همین خاطر، هنرمندان وظیفه‌ای اجتماعی به دوش دارند و باید نسبت به این موضوع حساس باشند. من هم زمانی که می‌خواهم فیلمی را جلوی دوربین ببرم، کاملا به این مسئله فکر می‌کنم و در ذهنم براساس آن، فیلمنامه را آماده کار می‌کنم.»

پنجمین جشنواره بین‌المللی فیلم دینی «اشراق» آغاز به کار کرد. مسعود معینی‌پور، دبیر این رویداد در نشست خبری پنجمین جشنواره فیلم دینی اشراق با بیان این‌که آیین پایانی این جشنواره دی ماه امسال برگزار می‌شود، عنوان کرد: مهلت ارسال آثار به دبیرخانه جشنواره ۱۰ آبان و در دو بخش است؛ بخش اشراق ویژه عموم و بخش رواق ویژه طلاب است. دبیر پنجمین جشنواره بین‌المللی فیلم دینی با بیان این‌که این

بازنمایی مقاومت در جشنواره «اشراق»

جشنواره بیش از ۱۰ سال قدمت دارد، گفت: چهارمین دوره آن با دریافت بیش از ۸۰۰ اثر راسالی برگزار شد. وی افزود: آثار ارسالی به این جشنواره شامل آثار مستند، کوتاه، داستانی و نقد است؛ همچنین امسال کمیته علمی به جشنواره اضافه شده است. همچنین امسال کمیته علمی به آثار دینی که به جشنواره‌ها ارسال می‌شود، در این کمیته‌ها مورد بحث و گفت‌وگو قرار می‌گیرد. وی اظهار داشت: با توجه

جشنواره فیلم کودک؛ هیاهوی بسیار برای هیچ!

جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان باتوجه به نبود اکران منظم فیلم‌های کودک به رویدادی نمایشی و برای رفع تکلیف بدل شده است

برش

دلیل برگزاری جشنواره‌ها را بازنگری کنیم

قطعا فیلم‌های کودک و نوجوان نیازمند حمایت جدی‌تری هستند، اصلا به کلی ما نیازمند احیای سینمای کودک و نوجوان هستیم چه از طریق جشنواره‌های مونثرو چه از طریق دستگانه‌های مربوط. سال هاست تعداد تولیدات سینمای کشور برای کودکان و نوجوانان عدد قابل اعتنايي نیست و در زمینه تولید فیلم‌های کودک و نوجوان دچار اختلال و کسری تولید هستیم و فیلمسازان هم نیازمند حمایت هستند. از سوی دیگر محصولات جشنواره‌هایی مانند جشنواره بین‌المللی فیلم کودک و نوجوان نه اکران می‌شوند نه از منظر تجاری در سینمای کشور آورده‌ای چشمگیر به‌همراه دارند. بنابراین لازم است هم در فلسفه برگزاری جشنواره‌هایی از این دست بازنگری کرد و اگر واقعا نمی‌توانند و قرار نیست تحولی در سینمای کودک و نوجوان به وجود آورند، هزینه‌های برگزاری آن را صرف اقدامات دیگری کنند تا حداقل در پایان سال بتوان از آن به عنوان دستاورد سینمای کودک و نوجوان یاد کرد. ضمن این‌که نهادهای متولی تهیه، تولید، حمایت و اکران این فیلم‌ها باید در خصوص انجام مسئولیت و وظایف ذاتی خود پاسخگو باشند. در نهایت این‌که جشنواره‌ها و در این گزارش جشنواره بین‌المللی فیلم کودکان و نوجوانان باید با ویژگی‌های متمایز، بتوانند الگویی مثبت برای این گروه سنی باشد. ضمن این‌که ژانر کودک در قیاس با انواع دیگر ژانرها به حمایت و پشتیبانی بیشتری نیاز دارد. زبیرا فیلم کودک و نوجوان به سبب شرایط، چه در حوزه تولید و چه در اکران، توان رقابت مستقیم با سایر فیلم‌ها را ندارد. به همین دلیل اگر زیرساخت‌ها و سیاست‌گذاری‌ها و مدیریت در این بخش کارشناسی شده باشد، می‌توان نسبت به شکوفایی سینمای کودک و نوجوان امیدوار بود و آن زمان برگزاری جشنواره‌ها توجیه پیدا می‌کند: برگزاری جشنواره‌ای که صرفا رفع تکلیف کند، بیش از آن‌که اعتلا و شکوفایی سینمای کودک و نوجوان را به همراه داشته باشد، نگرانی و نارضایتی دست‌اندرکاران این سینما را بیشتر خواهد کرد.

بنیاد سینمایی فارابی رویکردی سلخته دارد

به نظر یکی از عوامل اصلی در از هم‌گسختگی رابطه جشنواره فیلم کودک و نوجوان و اکران این آثار را باید در رویکردهای بی‌تناسب و سلخته بنیاد سینمایی فارابی نسبت به این جشنواره جست‌وجو کرد. پیش‌تر مسجد زین‌العابدین، مدیرعامل فارابی در مورد مسأله کاهش تولیدات سینمای کودک و نوجوان در سال‌های اخیر و ساماندهی اکران فیلم‌های مربوط به این گروه سنی در سازمان سینمایی، اذعان کرده بود که گفت‌وگویی در سازمان سینمایی صورت گرفته و مأموریتی در حال تدوین است و احتمالا باتشخیص سازمان سینمایی، فارابی مسئولیت سامان بخشی به سینمای کودک و نوجوان را به عهده می‌گیرد. وی گفته بود: برنامه راهبردی حمایت از سینمای کودک و نوجوان در حوزه تولید و اکران ابلاغ شده و فارابی آماده است حمایتی گسترده‌تر از سینمای کودک و نوجوان داشته باشد. مشخص نیست این طرح‌ها و وعده‌ها تا چه اندازه اجرایی شده‌که اگر شده بود نباید شاهد چنین رخنوی در سینمای کودک و نوجوان کشور می‌بودیم. امروز فارابی برای نمایش فیلم‌های کودک و نوجوان و حداقل فیلم‌های شرکت‌کننده در جشنواره فیلم‌های کودک و نوجوان چه بستری ایجاد کرده است؟ اگر اقدامی صورت گرفته پس چرا تاکنون نتیجه یا خروجی ملموسی حداقل از منظر اکران فیلم‌های دوره قبلی جشنواره بین‌المللی سینمای کودک و نوجوان روی پرده سینما شاهد نیستیم؟

تصور اشتباه از اکران فصل مدارس

تصورى در خصوص بازه زمانی اکران فیلم‌های گروه سنی کودکان و نوجوانان وجود دارد مبنی بر این‌که اگر این فیلم‌ها در فصل فعالیت مدارس اکران شوند، به واسطه امکان تماشای گروهی دانش‌آموزان، گیشه بهتری خواهند داشت در حالی که چنین تصویری در حد حرفیه‌ای تضمین نشده است و حتی اگر فرضی درستی هم باشد، باز هم حتی برای همین فرضیه نیز برنامه‌ریزی مشخصی از سوی دستگاه‌های مربوط صورت نمی‌گیرد. در واقع اکران فیلم‌های گروه کودک و نوجوان به حال خود رها شده، کسی مسئولیت این موضوع را برعهده نمی‌گیرد و این بلگی در تمام طول سال در جریان است؛ نه از فرصت‌های تابستان استفاده می‌شود، نه از ظرفیت اردوهای دانش آموزی و نه از زنگ سینما.

شرایطی که اکران‌های این سینما متولی مشخصی ندارد، باز هم مخاطب قابل توجهی به‌دست می‌آورد. پس فراهم نبودن امکان اکران برای این آثار، اجحاف در حق جمع کثیری از تماشاگران آثار این سینماست که از قضا در مواجهه با تولیدات سینمایی غربی و همه‌های فرهنگی، بیش از هر گروه سنی دیگر نیازمند استفاده از تولیدات سینمایی داخلی و باکیفیت هستند که با اقتضانات فرهنگی ایران اسلامی همخوانی داشته باشند. طبیعتا در وضعیت فعلی اکران فیلم‌های کودک و نوجوان و دست خالی پرده نقره‌ای از این سینما، مخاطبان را به سمت سینمای برآمده از فرهنگ بیگانه سوق می‌دهد.

آثار جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان خاک می‌خورند

می‌دانیم برگزاری جشنواره‌های سینمایی در واقع بها دادن به نسل و آینده‌ساز سینماست و باعث پویاتر شدن آثار سینمایی می‌شود. جشنواره فیلم‌های کودک و نوجوان نیز مانند

سایر جشنواره‌های داخلی و همچون جشنواره‌های سینمایی در هر کشوری با بزرگان و نام‌آوران این سینما، یعنی فیلمسازان شناخته‌شده سینمای کودک و نوجوان جان می‌گیرد و معنا و اعتبار پیدا می‌کند. پرسش اینجاست که لزوم برگزاری جشنواره برای سینمایی که نه فرصت اکران آناش را دارد، نه فیلمسازان مطرحی در تهیه و تولید فیلم‌های کودک و نوجوان حمایت مدونی از سوی نهادهای مربوط و در اینجا بنیاد سینمایی

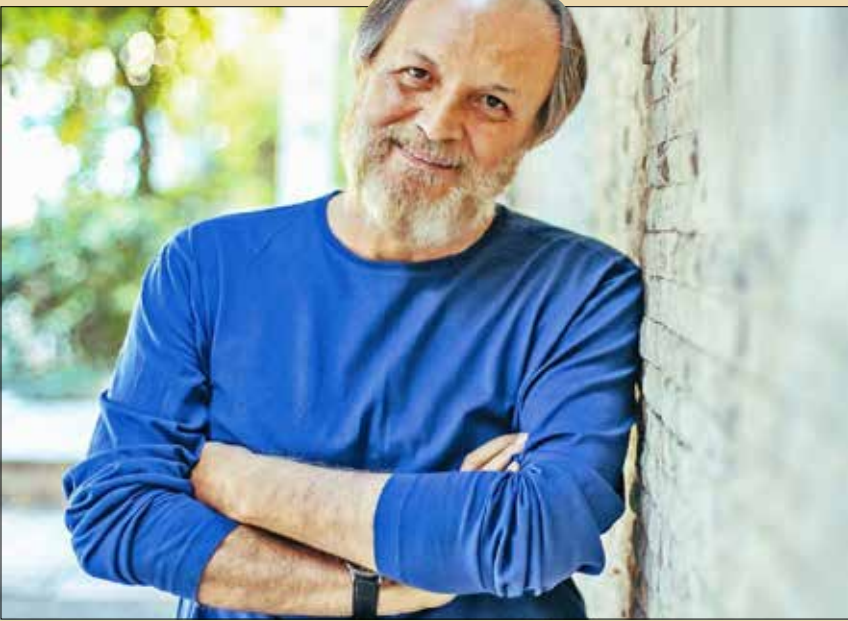

بی‌نظمی در سیاستگذاری‌های مربوط به سینمای کودک و نوجوان و وضعیت اکران فیلم‌هایش تا مهم‌ترین رویداد سینمایی آن هویداست

اما محل نمایش آنها نه سینما که تلویزیون است! اگرچه تلویزیون نیز می‌تواند طیف مخاطبان گسترده‌تری برای این سینما به همراه داشته باشد ولی نکته اینجاست که بنیاد سینمایی فارابی قرار نیست تولیدکننده آثاری با استاندارد و هزینه‌کرد سینمایی باشد اما سرنوشت آنها ختم به نمایش در تلویزیون شود. تازه این رویه اشتباه همه نوع آثار سینمایی فارابی از فیلم‌های کودک و نوجوان تا بزرگسال را در برمی‌گیرد.

قاب

نقش تارخ

یکشنبه زادروز امین تارخ، بازیگر چیره‌دست سینما و تلویزیون است که اگر در میان ما حضور داشت هفتادویکمین شمع تولدش را فوت می‌کرد. بازیگری که از او به‌عنوان یکی از چهره‌های برتر احیای تئاتر یاد می‌شود و بسیاری از هنرمندانی که امروزه می‌شناسیم تربیت یافته‌ابن هنرمند بزرگ هستند. امین تارخ ۲۸ شهریور ۱۴۰۱ به‌دلیل سکنه قلبی به بیمارستان منتقل و در قسمت مراقب‌های ویژه بستری شد و سرانجام دوم مهرماه چشم از جهان فروبست.

یک فیلم آخرالزمانی اکران می‌شود

فیلم سینمایی «در جهنم باران نمی‌بارد» به تهیه‌کنندگی علی‌شاه حاتمى و کارگردانی زهرا شاه‌حاتمی از ۲۴ مرداد در سینماهای گروه سینمایی هنرو تجربه اکران می‌شود. در این فیلم بازیگرانی همچون نادر فلاح، علیرضا گامالی، پانته‌آ سیروس، عرفان ابراهیمی، آرام خادم، علیرضا مهران، ابلیا دهقان، فاطمه مرتضی و اسماعیل خلیج

ایفاى نقش کرده‌اند. در خلاصه داستانی این فیلم آمده است: در جهنم باران نمی‌بارد قصه‌ای بی‌زمان و مکان از جنگی آخرالزمانی است. آخرین بازمانده‌های آخرین شهری که در حال فروپاشی است، مردمش هیچ سهمی جز درد از جنگ ندارند. در آستانه اکران این فیلم از پوستر آن که توسط فاطمه محمدی طراحی شده رونمایی شد. زهرا شاه‌حاتمی ساخت چهار فیلم کوتاه و نگارش فیلمنامه پرواز مرغابی را در کارنامه خود دارد که جوایز مختلفی را از جشنواره داخلی و خارجی به‌دست آورده است و فیلم سینمایی در جهنم باران نمی‌بارد، اولین تجربه او در مقام کارگردانی فیلم بلند است. او همچنین تدوین فیلم خود را هم به عهده داشته است. سایر عوامل این فیلم عبارتند از: آهنگساز: پیمان بزدانیان، طراح صحنه و لباس: حسن روح‌پرویز، طراح گریم: داریوش صالحیان، مدیر فیلمبرداری: مهرداد سلیم‌خانی، مدیر صداپردازی: بهمن اردلان، صداگذاری و ترکیب صدا: آرش قاسمی و مدیر تولید: حسین کشاورزی.

اکران

«سفر پرماجرا»، روایتی از وفاق ملی

«سفر پرماجرا» نام دهمین فیلم بلند سینمایی حجتا... سیفی است که با اعلام شورای صنفی نمایش از چهارشنبه ۲۴ مرداد در سینماهای کشور روی پرده می‌رود. سفر پرماجرا با درونمایه کودکانه - کمدی با روایت داستانی درباره وفاق ملی، گشت و گذاری دارد به بسیاری از شهرهای تاریخی و دیدنی ایران و جذایب‌های توریستی وطن را به نمایش می‌گذارد. این فیلم دهمین فیلم بلند سینمایی حجتا... سیفی پس از کیلومتر پنج، جست‌وجو در شهر، خانه‌ای مثل شهر، ماه غسل و... است که به نوعی بازگشت این کارگردان به سینمای ایران پس از ۱۲ سال دوری محسوب می‌شود. خلیج‌فارس و جزایر مختلف آن از جمله لوکیشن‌های فیلمبرداری این فیلم بوده و بسیاری از نماهای فانتزی اثر نیز با جلوه‌های ویژه رایانه‌ای، خلق شده است. نیما شاهرخ‌شاهی، لیلا پوشهری، جلیل فرجاد، مسیح سیفی، زهرا عباس‌زادگري، مرتضی ضرابی، محمدرضا عطایی‌فر، ملیکا عبداللّهی و اصغر نجات و بسیاری از هنرمندان کوتاه قامت همچون حمید ابراهیمی و... در سفر پرماجرا ایفاى نقش می‌کنند.